est furfur vel farinę μέρος ἀμερές. Scholiast. ait censere nōnnullos παππάλω esse petram magnetida, quod mihi non sit verisimile. Quod aūt in farina

Ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνω, ὅμως σπεῖ
Ο νοῦς πετεῖ πωὐκτα τοῦ πωὐκλεψύδραν.
Υπὸ τοῦ δὲ πωὐφῆφον γ' ἔχειν εἰωθέναι,
Τοὺς ζεῦς ξυνέχων τῷ δακτύλων, αὐξάνει,
Ωσπερ λιβανωτὸν ὀφπιθεὶς νομίσμα.
Καὶ νὴ Δί' αὐδὴ γέ που γεγραμμένον
Τὸν Πυρεπλάμπους ἐν θύρᾳ δῆμον καλὸν,
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον κημὸς καλός.
Τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὃς ἦδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη,
Ως ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸ ἀναπεπεισμένον,
Παρὰ τῷ ὑποδυτῶν ἔχοντα χρήματα.
Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπνοῦ, κέκραγ' ἐμβάδας.
Κἀπιστ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, ἐγκαθεύδει πρωϊπαύ
Ωσπερ λεπὰς ἐρρεγχόμενος τῷ κίονι.

Σχ. Κἂν ἄχνω] τὸ λεπτομερὲς τῆς ἄχυος. Ὁ Ὅμηρος. ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορεῖ ἱερὰς κατ' ἀλωάς. Περὶ τῆς κλεψύδραν] ἀντὶ τοῦ περὶ τὸ δικαστήριον. κλεψύδρα γὰρ ἀγγεῖον τετρημένον ἐν ᾧ ὕδωρ ἔβαλλον ὃ εἰῶν ῥεῖν ἄχρι τοῦ ὅπης. καὶ οὕτως ἔταιον τὴν ῥήτορα. τοῦτο δὲ ἐποίουν διὰ τὸ φλυαρεῖν τὴν λέξιν ἢ ἐμποδίζειν ἄλλοις θέλοντι λέγειν. ἵνα τὰ παρεδαῖα λέξας ἐξέλθῃ. Τοὺς τρεῖς ξυνέχων] τούτοις γὰρ κατέχουσι τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ πρὸς μεγάλῳ. καὶ πρὸς λιχανῷ. καὶ πρὸς μέσῳ. Νομίσμα] καὶ νομίσμαν γὰρ ἔθος εἶχον, λιβανωτοὺς ἐνιθέναι τοῖς ἀγάλμασι.

CHRIST. Κλεψύδραν] Quia clepsydra in iudiciis statui solebat, & ad fluentis mensuram tēporis spatiū ad dicendum exigebant Rhetores. Erat enim vas pertusum quod aqua implebant, cúq; fluxa ad foramen vsq; finem facere cogebantur dicentes, aut si vltra res serias nugari lubebat, eadem aqua verberabātur, nam id innuere videtur Scholiastes græcus, cùm ait καὶ οὕτως ἔπαιον τὴν ῥήτορα. si tamen mendosa non est lectio (quia hāc pœnā Rhetoribus præscriptā non record or alibi me legisse) & non potius scribēdum est ἔπαιον, quod ego malui emendare. Νομίσμα] In Nouilunio mos erat thura dare imaginibus & statuis, quod videtur tribus digitis factitatū, puta pollice, indice & medio, quib. iudices solebāt continere calculos sententiarum.

Σχ. Τὸν Πυρεπλάμπους] μέμνηται τούτου καὶ ἐν πόλεσιν Εὔπολις. καὶ τῷ Πυρεπλάμπους δήμῳ ἄρα κυψέλη ἔνεστιν. ὡς ὁ Ὅμηρος ἐὐμορφος ὁ δῆμος. ἐπέγραφον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ τῶν καλῶν ὀνόματα, οὕτως. ὁ δεῖνα καλός. ἔγραφον δὲ ἐν τοίχοις καὶ ἐν θύραις. καὶ ὅπου τύχοι. καὶ ὅπου φησὶν, ὡς ἐρῶν τοῦ κημοῦ ἔγραψε, κημὸς καλός. Κημὸς καλὸς] κημὸς καλεῖται τοῖς καδίσκοις ὀφπιθέμενον, δι' οὗ τὰς ψήφους καθιέασιν. ἵνα μὴ ὀλισθαίνωσιν. ἔστι δὲ πλέγμάτι δικτυωτὸς καὶ ἠθμῶδες, ἄνωθεν πλατὺ, κάτωθεν στενόν.

CHR. Τὸν Πυρεπλάμπους] Pyrilampē quēdam Periclis sodalem & amicum qui ὀρνιθοτροφίαις abundabat memorat in Pericle Plutarchus, & fortassis pauones illius. Formosus est hic populus, nam inter populorum tribus hic non est. Solebant quidē Athenienses in parietib. & forib. & vbiuis pingere nomina formosorū, atq; vt trahit sua quemq; voluptas, cū aliquis de Pyrilāpis populo appinxisset δῆμος καλὸς, ille cuius in foro & iudiciis erat mens mutata litterula scripsit κημὸς καλός. videtúrq; fuisse κημὸς fiscina vel cophinus supra latus, infra angustus, cętera vitilis qua ex materia antiqui camos

A est παππάλη, hoc in spica est ἄχυη. i. ἄχυρον & τὴν σίτου λέπτη καλάμη, quā etiam ἀθέρα vocant. Hom. ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φαρέῃ.

Si fortè conniuere cæpit, at volat
Huc animus vsque & totus est ad clepsydram
Tantùm tenendo calculo assuefactus est
Digitos vt excitatus hos tres contrahat
Ceu tus acerræ imponat in nouilunio.
Si fortè scripta vidit ad quasdam fores
B *Hæc verba, Bellus Pyrilampis vicus est*
Tum pro suo addei more, bellus fiscus est.
Aitq; gallum qui canebat vespere
Argento ab ipsis esse corruptum reis
Vt excitet se serius quàm vsus velit.
Cœnatus alta voce poscit baxeas
Illucq; pergit, atque eum nondum expetit
Multum antè manè: dormit & pilæ hæsitat

C & frenos equorū & φιμοὺς instruebāt, vt vna & cōmunis origo sit τοῦ κημοῦ in quē calculos immittebāt iudices, vel potius cadus quē Cratinus ἐν νόμοις dicit χοίνιον ἠθμόν, nam similis erat τῇ χώνῃ vt & Sophocles testatur in Inacho, postea in iudiciis duo fuerunt cadi, vnus æneus, alter ligneus, hic κύκλος, ille ἄκυρος. Cæterùm etiā Eupolis in vrbib. meminit illius populi, Ait enim καὶ τῷ (legerē καὶ) πυρεπλάμπους δήμῳ ἄρα κυψέλη ἔνεστιν. Rectè autem hoc Comicus noster dixit παρέγραψε, nō solùm quia

D propè, sed quia velut παρῳδικῶς, δῆμος, κημὸς, Nos quibus non licet esse tam disertis, exprimere voluimus, nec potuimus cùm diximus, vicus, fiscus.

Σχ. Ὀψ' ἐγείρειν] ἐν ὑπερβολῇ τοῦτο. ἐμέμφετο γὰρ τῷ ἀλεκτρυόνι φησὶ καὶ ταῦτα ἑσπέρας κράζοντι, ὅτι βραδέως αὐτὸν ἐγείρει.

BIS. Παρὰ τῷ ὑποδυτῶν] ὑπεύθυνοι, οἱ μήπω λογισμὸς παρεχηκότες, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐστράτευσαν. Σ.

Σχόλια. Ἀπὸ δορπνοῦ] Λυκόφρων ἀπὸ α' εἰσουσι οἱ ἄλλοι πάντες δόρπα τὰ δεῖπνα.

BISET. Σ. δόρπιστον προπαροξυτόνως λέγει. καὶ τὸ τοῦ δείπνου ὥραν ἐν ἑρμηνεύει. οὕτω καὶ πρὸς τὸν Ἡσυχίῳ δόρπιστον λέγει. δόρπος δὲ, καὶ δόρπον οὐδετέρως, τὸ ἢ μὴ δείλιον ἔμβρωμα, οὐ μὴν τὸ νυκτερινὸν, πρὸς τὸ δόρυ παύειν. κυριολεκτεῖ τοίνυν περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐμβράματος τοῦ καὶ δείλιον λαμβανομένου.

E

CHR. Ἀπὸ δορπνοῦ] Nō putem per n legendum, sed per ι. Nam δορπιστὸς apud omnes grāmaticos veteres est ὥρα τοῦ δείπνου, epuli vespertini tempus sic dictū à laborum cessatione ἀπὸ τοῦ δόρυ παύειν. sic βουλυτὸς quia cessant & soluuntur boues. Miror aūt quod ait scholiastes græcus δόρπα esse τὰ δεῖπνα. Nā longè aliud est vocis ἔτυμον quia δεῖπνον videtur dictum ὅτι δεῖ πονεῖν. Tamen Lycophron Grāmatic' hoc loco δορπιστὸν accipit ἀντὶ τοῦ ἀεί.

F

Σχ. Εμβάδας] εἶδος ὑποδήματος. διὰ τὸ φιλοδικαστὴς εἶναι. καθεύδει φησὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μὴ θέλων δικάζειν. ἀλλ' εὐθὺς ἀναστὰς ἀπὸ τραπέζης καὶ ζητήσας τὰς ἐμβάδας καὶ ὑποδησάμενος, ἀπέρχεται ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ καθεύδει. Πρωϊπαύ] ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ ἀπιών, ἀπονυστάζει ὀφπιστῶν τῷ κίονι. λεπὰς ἦν, κογχύλιόν τι τῇ πέτρᾳ προσπηγνύμενον.

G

CHRIST. Πρωϊπαύ.] Summo mane & ante tempus focum petens dormitabat affixus columnæ vt conchylium petræ. λεπὰς latum cōchylium, vnde λοπὰς patina & patella.